

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010432
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka LL.M. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre pokračovací prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 24. októbra 2023, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/34/2023 z 25. 7. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/34/2023 z 25. 7. 2023 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

o d s u d z u j e

obžalovaného A. B., nar. X. XX. XXXX vo Zvolene, trvale bydliskom C. XX, D., okres Zvolen,

podľa § 217 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) sp. zn. 1T/34/2023 z 25. 7. 2023 bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznávaný vinným z pokračovacieho prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ 05. 03. 2023 v čase okolo 18.50 h viedol zo Zvolena do Banskej Bystrice, do obchodného centra EUROPA SC na ulici Na Troskách 25, osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia ev. č. E. XXX F., ktorého hodnota v tom čase bola podľa odborného vyjadrenia znalca 5.180,- Eur, a ktoré mu jeho vlastní

spoločnosť Moto Raster, s. r. o. so sídlom Neresnícka cesta 2A, Zvolen zastúpená jediným spoločníkom a konateľom A. G., nar. XX. XX. XXXX, zverila s tým, že ho môže používať na pracovné aj súkromné účely, avšak výlučne tak, že ho bude viesť len tretia osoba a jemu osobne nedala súhlas na jeho vedenie v cestnej premávke, pričom vozidlo súčasne viedol aj napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku OR PZ ODI Zvolen sp. zn. ORPZ-ZV-ODI2-404/2020-S zo dňa 14. 12. 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 12. 2020, mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 36 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a taktiež trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/101/2022 zo dňa 29. 09. 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 10. 2022, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akékoľvek druhu v trvaní 26 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

2/ 05. 03. 2023 v čase okolo 20.40 h viedol v Banskej Bystrici, z obchodného centra EUROPA SC na ulici Na Troskách 25 ku reštaurácii McDonalds na ulici Námestie Ľudovíta Štúra 27, osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia ev. č. E. XXX F., ktorého hodnota v tom čase bola podľa odborného vyjadrenia znalca 5.180,- Eur, a ktoré mu jeho vlastník spoločnosť Moto Raster, s. r. o. so sídlom Neresnícka cesta 2A, Zvolen zastúpená jediným spoločníkom a konateľom A. G., nar. XX. XX. XXXX, zverila s tým, že ho môže používať na pracovné aj súkromné účely, avšak výlučne tak, že ho bude viesť len tretia osoba a jemu osobne nedala súhlas na jeho vedenie v cestnej premávke, pričom vozidlo na ulici H. I. J. odstaviť na mieste, kde mu to dopravné značenie zakazovalo, z ktorého dôvodu bol tam nachádzajúcou sa hliadkou OO PZ, Banská Bystrica – západ kontrolovaný, pričom hliadka po kontrole následným šetrením zistila, že vozidlo viedol aj napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku OR PZ ODI Zvolen sp. zn. ORPZ-ZV-ODI2-404/2020-S zo dňa 14. 12. 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 12. 2020, mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 36 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a taktiež trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/101/2022 zo dňa 29. 09. 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 10. 2022, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akékoľvek druhu v trvaní 26 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 217 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 a ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akékoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu dňa 6. 8. 2023. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že ku skutkom sa priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie. Skutky úprimne oľutoval a požiadal o možnosť uloženia alternatívneho trestu. Skutky, pre ktoré bol odsúdený nie sú takej protispoločenskej závažnosti, že by nepodmienečný trest bol jediným riešením. Podľa jeho názoru sú splnené podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia podľa § 53 Trestného zákona. Obžalovaný je zamestnaný a nepodmienečný trest by ho o prácu pripravil, čo by sa prejavilo u neho demotivujúco. Snaží sa viesť normálny život a plniť všetky spoločenské konvencie. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok rušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že mu uloží trest domáceho väzenia a iné vhodné opatrenia a obmedzenia.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa, konanom dňa 25. 7. 2023 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaných skutkov. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Okresný súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku len výrok o uloženom treste.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nepostupoval správne, preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o jeho uložení rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Vo výroku o treste napadnutého rozsudku okresného súdu odvolací súd zistil viacero porušení ustanovení Trestného zákona. Okresný súd síce obžalovanému správne ukladal úhrnný trest podľa ust. § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaného odsudzoval za dva prečiny, obžalovanému však uložil neprimerane prísny trest odňatia slobody. V neprospech obžalovaného totiž nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 1 : 2 a z tohto dôvodu pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávne modifikovanej trestnej sadzby. U obžalovaného síce správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j., že sa k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval. Taktiež správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Trestného zákona, t. j., že spáchal viac trestných činov. Obžalovanému však nesprávne pričítal aj priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j., že bol už za trestný čin odsúdený, pretože jediné predchádzajúce odsúdenie bolo súčasťou skutkovej vety a zároveň zákonným znakom jedného z prečinov, preto ju nebolo súčasne možné považovať za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože by išlo o tzv. dvojité pričítanie, čo by bolo neprípustné. V dôsledku nesprávneho ustálenia pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností okresný súd pristúpil k modifikácii trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorú upravil v neprospech obžalovaného a v takto upravenej trestnej sadzbe ukladal obžalovanému trest odňatia slobody. Aj napriek tomu, že okresný súd uložil trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, odvolací súd vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností považoval takto uložený trest za neprimerane prísny.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol ustálený na 1 : 1, a z tohto dôvodu nebol dôvod na postup podľa ust. § 38 ods. 3 alebo ods. 4 Trestného zákona, t. j. nedochádza v tomto prípade k modifikácii trestnej sadzby. Obžalovanému tak bolo možné uložiť v konečnom dôsledku trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky (§ 217 ods. 2 Trestného zákona).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj okolnosti, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného, napriek existencii skutočností vyznievajúcich v jeho neprospech, krajský súd zmiernil výmeru uloženého trestu odňatia slobody okresným súdom a obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov.

Odvolací súd s poukazom na okolnosti prípadu, keď obžalovaný spáchal uvedené prečiny napriek tomu, že mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na základe rozhodnutia súdu, ktorý porušil, pričom v minulosti už raz porušil zákaz činnosti viesť motorové vozidlá uložený správnym orgánom, konštatuje, že obžalovaný nerešpektoval uvedené rozhodnutia a napriek tomu, vedomý si následkov svojho konania, opätovne viedol motorové vozidlo. Bez povšimnutia neostalo ani následné správanie sa obžalovaného, ktorý zavádzal príslušníkov policajnej hliadky, keď počas kontroly tvrdil, že vozidlo nešoféroval, iba naprával sedačku vodiča. Až následným preverovaním kamerových záznamov bolo zistené, že motorové vozidlo viedol obžalovaný. Je zrejmé, že doposiaľ uložené tresty v predchádzajúcom odsúdení nemali dostatočný vplyv na jeho prevýchovu, keďže sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti rovnakého druhu, keď nerešpektoval a maril predchádzajúce rozhodnutie súdu, resp. iného orgánu verejnej moci, prihliadajúc aj na celkový spôsob a priebeh páchania činu, a preto by nebolo postačujúce uloženie len niektorého z alternatívnych druhov trestov, vrátane trestu domáceho väzenia. Takéto rozhodnutie o treste by bolo v danom prípade neprimerane mierne, pričom uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody ako najprísnejšieho druhu trestu bolo na dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné.

Odvolací súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebol pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý obžalovaný priamo v odvolaní nenapádal, ale bol súčasťou výroku o treste, odhliadnuc od predtým uvedeného pochybenia, bolo jeho uloženie namieste, keďže sa obžalovaný obidvoch prečinov dopustil v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla, najmä, ak ide o nedisciplinovaného vodiča, čo preukazuje aj spáchanie viacerých priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Z týchto dôvodov mu odvolací súd § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, prihliadajúc na ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v rovnakej výmere ako súd prvého stupňa, a to 4 rokov, t. j. nad dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby.

Iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci v zmiernenej výmere, a to spolu s uloženým trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu, zabezpečí dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 a § 38 Trestného zákona.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.